

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Május 26-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

A' *Párisi Monitörnek* Május 6-dik és 10-dik napjain kijött darabjaiban egyebek között ezek találhatók: —

Bonaparte Lucian, a' ki Romában sokáig lakott, Párisba vissza jött, a' hova e' hónap' 8-dikán érkezett-meg. Napoleón a' *Palais Royal* nevű kastélyt rendelte néki lakhellyül. Arra, hogy a' Ministerek nálla magokat béműtassák, e' hónap' 9-dik napja vala meghatározatva. — Az *Otrantói Hertzeg (Fouche)*, mint politziai Minister azt adta vala fel e' h. 7-dikén, hogy, nemtsakhogy a' kivándorlások elkezdődtek, a' külső országokkal való levelezések, égygyetértések, folytattatnak, a' városokban biztosságok állittatnak-fel, 's hogy mind ezek félelmeskedésre való alkalmatosságot szolgáltatnak a' népnek, hanem hogy már valóságos rendtelenségek is kezdettek történni, a' Gard departamentben némely nyughatatlankodó csoportok egy időtskéig már még a' fejer zászlót is kifüggesztették vala, hogy a' *Maine* és Felső 's Alsó *Ligeris* departamentekben fegyveres csoportok kezdeték mütogatni magokat, hogy a' *Calvadósi* aszszonyok egy helységben a' fejer zászlót letépték és öszszeszagatták, hogy támadásra ingerlő kiáltozások történnek, 's hogy az Északi partok' departamentjében a' régi

Chouának egy polgármestert meggyilkoltak. Mind ezeknek előhordása után olyan eszközkhöz való nyúlást javasolt a' Minister az Országlószéknek, mellyek túl lépnek a' Constitúzióval megégygyező hatalman. Végezetre azt végezte az Országlószék, hogy mind azok a' személyek a' kik Frantzia országon kívül a' Gróf *Lille*' (18-dik Lajos Király'), vagy pedig az ő véreből való Princzek' szolgálatjában vannak, kivévén azokat, kik a' közönséges botsánatra nézve Mártz. 12-dikén kijött Végzésben ezen botsánat alól ki rekesztettek, az országba vissza jönni, 's visszajöveleteket egy hónap alatt bejelenteni köteleztetnek; azoknak neveik, a' kik e'képpen tselekesznek, minden departamentekből az országlószékhez küldettesenek; azokkal pedig, a' kik így nem tselekesznek, azzal a' keménységgel kell bánni, melly a' büntető törvényes könyvben kifejeztetve van. A' ki a' három színű zászlót valamelly toronyrol vagy egyéb közönséges épületről leveti, 's a' melly közönség ezt meg engedi, keményen megbüntettetik. A' ki nem a' három színű bokrétát, hanem akár mi egyéb színűt tesz fel, esztendeig bészarattatik. — Május 6-dik napján a' *Sz. Antal* nevű külső városban tévén Bonaparte egy látogatást, arról panaszkodtak néki a' lakosok, hogy őket 1814-ben minden fegyver nélkül hagyták

volna. Megigérte nékiek Bonaparte, hogy minden esetre 40,000 puska 's 1000 tanult és próbált tisztek lesznek jelen Párisban, kik a' népet fegyverbe öltöztetni 's kormányozni fogják. — Ugyan ezen napon hozzá fogtak 600 dolgosok Páris mellett a' Montmartre nevű halmokon a' sántzoknak készítéséhez, a' dolgosok' száma naponként szaporodott, és úgy akartak, hogy 10,000-re emeljék ezen sántzásóknak számát. — Az ármáda' Májor Generálissa' foglalatosságait (a' mit az előbbeni időkben Marschal Berthier vitt) most még mint az Udvari fő Marschal Bertrand folytatja. — A' Thuilleriában Gen. Pirét, Bordeaux városában Gen. Clauzelt, Straszburghban Gen. Molitort, Fontainebleauban Gen. Sz. Sulpicét, Compiègnében Gen. Delabor-dét, Rambouilletben Gen. Curiált, Versa-liában Gen. Brayert, Meudonban Gen. Girardot, St. Cloudban Gen. Loissont nevezte Bonaparte az azokban lévő Császári kastélyok Kormányozóikká. —

Valamint a' Rénus' mellyéki ügy a' Belgium felé fekvő Frantzia végvárakat is mind ostrom alatt lévő állpotban lenni kihirdették a' Frantzia vezérek. A' Dün-kircheni lakosoknak meghatározott módon tudtokra adatott, hogy ki ki 6 hónapi ele-ségről gondoskodják háza' népe számára, mert a' ki ezt tselekedni vagy szégenysége vagy gondatlansága miatt elmúlatja, annak a' hadi törvények szerint bizonyos esetben oda kell hagyni a' váróást. — Marschal Mortier Lillebe érkezett. — Marschal Davoust a' hadi Minister, minden Préfektu-sokhoz és Alpréfektusokhoz meghívó uta-sításokat küldött az eránt, hogy a' hada-kozást iparkodjanak nemzetivé tenni, vagy hogy *in massa* költsék-fel a' népet. — A' Frantzia seregek Valenciennes várát, 's a' Famarsi és Conde'i sántzokat, az ő vidé-kéikre kibotsátott viz által körül vették. Eze-ken a' pontokon nyomult vala bé az Au-striai ármáda az 1793-dik esztendőben az

északi departamentbe. Thionville vára ha-sonlóképpen viz által vétetett körül. —

A' Hamburgi újságokban ilyen levél jött-ki, a' melly April. 17-dikén indult a' C et t e i kikötőhelyből: — „Midőn tegnap Angoulém Hertzeg fogva ide béhozattatott 's a' nép látta, hogy a' kíséző katonaság il-letlenül bánik velle, úgy felháborodott, hogy tsak nem erőszakra vetemedett a' Princznek megszabadittatása végett, a' melly környülállást Gen. Grouchi eszébe vévén, a' legelőbb talált hajót megfogadta, 's ki fizette, hogy haladék nélkül útnak indithassa a' Princzet Kadix felé. A' ha-jó Svétziai volt.“ — (Későbbi levelekből tudjuk, hogy sem nem Nizzába, sem nem Kadixba szállott-ki Princz Angoulem, ha-nem Barcellonába a' hol egyebek között néhány kivándorlott Frantzia tisztek is menvén udvarlására, ígéretet tett nékiek a' felől, hogy nem soká vissza fog térni Frantzta országba. Most egyenesen Bil-bao felé vette útját).

Az itt következő levél, mellyet a' Gen-ti *Journal Universel* nevű újság adott-ki, azt mutatja, hogy a' külső dolgokra ügye-lő Frantzia Minister Caulincourt, a' Bona-párte nevében bizonyos ajánlásokat tett lé-gyen Marschal Marmontnak, de ő azokra boszszankodással válaszolt. A' levél ez: —

„Uraim! Bonaparte, minekutánna én-gemet motskolódással megtetézett volna, az urra bizta azon ajánlásoknak véllem va-ló közlését, mellyeket nekem tétetni jónak gondolt. Ő azt véli, hogy engemet ígé-retek és hizelkedések által ismét magához tsalhat. Én sokkal jobban megtanultam azt, hogy melly igen össze tudja ő a' megvetést tsatolni a' kedvezéssel, mintsem hogy az ő ezen utolsó izenetén bámulnék. Minthogy az urra bizattatott, hogy az én válaszomat néki megvigye, ehez képpest szabad bátorsággal kinyilatkoztatom az úr előtt gondolkodásomat, azért, hogy az, kit az Ur a' maga Urának nevez, ennek-utánna kimélje-meg magát attól a' fáradság-

tol, hogy nállam újabb próbát tétessen. Az úr tudja, melly hűségesen szolgáltam én Bonaparténak mind addig, míg az ő sorsa Frantzia országnak sorsával öszszetsaltatva volt. Már több esztendőktől fogva nem lehettek eltitkóltatva előttem, sem az ő próbatételeinek igasságtalansága, sem planumainak mértékletlensége, sem uralkodásra való vágyódása, sem az ő büntételei: de hijaba, mert ő már a' Siátus' feje vala, 's az ő győzedelmeskedései, bár mi büntetésreméltóknak lenni látszottanak is, tsakugyan előbbvalóknak lenni véltem én azokat a' Státusra nézve a' megverettecéseknél, a' mellyek az ő dühösségének réájöveleteit is számosítván, Frantzia országot az idegeneknek járma alá hatjhatták volna. —

„*Bonaparte* maga sem tagadhatja az én szolgálataimat, mellyeket az ármádának tettem; az én tulajdonságaim közzé soha nem tartozott, katonai tselekedeteimmel dicskedni: mindazáltal tsakugyan elmondhatom azt, hogy néhány ditsősséges napok talám által fogják adni nevemet a' *Históriának*. Egy, a' leg szembetűnőbb szerentsétlenségekkel fizettetett vakmerőség Európának minden ármádáit Frantzia országnak szivére hozta vala. Én feltartóztattam, igen kevés erővel a' véllem szembenálló ellenséges erőnek réám való ütéseit. A' *Bonaparte*' előre való nem vigyázása, oltalmazó készületek nélkül hagyta vala Páris városát; én sietve a' fő város' fedezésire mentem; a' hova abban a' szempillantásban érkeztem-meg, midőn 120 ezer emberekből álló ármáda réá rontott vala; a' világ' fő városa oda vala; a' nemzeti testörzök' serege, inkább tsak felingerelte vala a' győzedelmeseket, a' midőn nekem Hertzeg *Schwartzenberg* és Gróf *Nesselrode* kinyilatkoztatták, hogy *Capitulálás* által még meg lehetne tartani a' várost. Én előbb egy millió embernek megtartatásáért alkudoztam; azután oly sze-

rentsés valék, hogy egész Frantzia ország' boldogságáért léphettem alkudozásra. A' Szövetséges Fejedelmeket igasságos bosszúállásnak érzése lelkesítette; ezt ők feláldoztak annak a' kívánságnak, hogy a' hódoltatásoknál tisztább ditsősségre szert tehessenek. Tudtomra adták, hogy tsak a' világ' tirannusa megbukjék, az ő bosszonkodások kialuszik. Ekkor én visgálódó tekintetet mérészlettem vetni a' Fejedelmeknek titkos gondolataikra; mérészlettem megmondani nékiek, hogy megvan még az a' familia, a' mellyért egész Frantzia ország bánkodik, mellyet esztendőszázadoknak tiszta ditsőssége ajánl, a' melly familiából való nevek, szerentsés és boldog időkre való visszaemlékezéssel vannak mind öszszeköttetve, 's a' melly familiának neve Frantzia országnak égygyik végétől fogva a' másikig fogna hangzani azonnal, mihelyest azt tsak egy száj kimondaná. Én azon válaszból, mellyet erre a' jelentésre kaptam, által láttam, hogy nem ellenségeinkkel, hanem szabadítóinkal kapituláltam. De már most tettem egy végzetlen nagyságú bünt; egyedül tsak ezt a' bünt vethetem szememre; oly gyenge valék, hogy *Bonapartét* az ő élet'e megtartása felől bizonyossá tettem; ennek forma szerént való megigérésére felindítottam az ő ellenségeit, 's e' szerént feláldoztam hazám' javát egy még egészszen ki nem törődött barátsági érzékenységért. Tsak ezt az egy rosszat veti szememre lelkiismeretem. Frantzia ország réá esmére, 18-dik Lajosban a' maga attyára, a' magamegtartójára. Lajos megörizte Frantzia országot a' meghódoltatás' szokott következéseitől. A' meghódoltatás just adott vala a' Hatalmasságoknak arra, hogy azt az országot feloszszák, a' melly őket 20 esztendőktől fogva minden gazdagságaiktól minden boldogságoktól megfosztotta. A' Lajos neve megengesztelte őket; erre a' szentséges nevezetre letették fegyvereiket: Lajos tehát e' képpen, minden fegyver

's katonaság nélkül, csak azzal az erővel, mellyet a' virtus és nagy tekintet költsönöznek a' törvényes hatalomnak, a' históriákban feltaláltató minden békességek között a' legrendkívülvalóbbat, nyerte-meg a' felfegyverkezett Európától. —

„Én legkissebb vonogatódzás nélkül az igaz Monarchának védelmezésére adtam magamat; szerentsés állapotjában tisztelője voltam, szerentsétlenségében hűséges maradok hozzá; 's ha oly sokáig tartana is az ő szerentsétlensége, mint a' milyen hamar elmulónak én azt lenni gondolom, így is holtom' napjáig mellette maradok, szerentsés Iévén, ha utolsó tsepvéremet az ő megtartatásáért kifolyni szemlélem. Ez, Uram! ez az én magam' mentése; ezek az én gondolkodásaim; az Ur legjobban tudja, hogy olyan vala-é a' Lajos országlása, hogy ezeket meggyéngíthette volna. Ez a' maga rövidségéhez képpent illy tsudálásra méltó országlás, a' mi bámulásunknak, szeretetünknek, 's könyhulatásunknak tárgya, a' tirannusnak irtózása 's kétségbe esése, ez az Országlás mondom, bizonyoságot fog tenni a' jövő világnak azok mellett, kik a' Bourbonoknak vissza-térését elősegélleni fogják, és a' *Bitangolónak* pártosai ellen. Nékem Uram, azzal az egész szabad bátorsággal, melly characteremnek minémüsége, ki kell mondanom az Urnak, hogy én sem a' Bonaparte' kedvit, sem az Urét, sem az Urhoz hasonlító egyéb embereket nem kerestem 's nem is vártam; valóban igen eltsudálkoztam, mikor a' szerentsétlen Hertzeg *Enghien*' ifiuságának társától ezt a' szemrehányást kéntelenítetttem hallani, hogy *Bonaparte*'t elhagytam; Én, mentem azoknak hibájakat, a' kik ezt a' vérszomjúhozó Hérost (*Bonaparte*'t), a' 18-dik Lajos' országlása előtt bámulták; de nem gondolom, hogy egyebet vétek, hanem csak, hogy a' historia' ítéletét nem várom-el, ha azt mondom, hogy mind azok megvettetést és átkot érdemlenek, kik a' Királyt elhagy-

ták azért, hogy magokat Bonapartéhoz tsatolják. —

„Én Uram, kinyilatkoztatom, hogy ezek a' haza' gyáva ellenségei az én szemem előtt méltatlanok a' könyörületességre és hotsánatra, 's úgy itélek, hogy a' nemzet ezeket, azért, hogy magát az örök-ké való gyalázattól megmenthesse, a' maga kebeléből kitzasztani kéntelenítettik. Principiumaimnak szabad bátorsággal való kinyilatkoztatásából látja az Ur, hogy juthat-é még Bonaparténak eszébe az, hogy engemet eltsábithasson. Az Ur mondja-meg az *Enghien* Hertzeg' és *Pichegru*' gyilkosának, mondja-meg az Egész Európa' tsendessége' megháborítójának, mondja-meg annak, a' ki Frántzia országot vér és könyhullatás' özönébe merítette, mondja-meg a' nemzetek' törvénye' és minden kötések' megrontójának, mondja-meg a' hitszegőnek és minden emberek között leghűségtelebnek, a' büntetésre legméltóbbnak, hogy az a' hit, mellyet én, Királyom' hűségére letettem, kevés napok alatt az áruló'k' vérével fog megpsetséltetni; hogy köztem és az én hazám' üldözője között többé semmi közösség nintsen; hogy az én karom a' *Liliomok*' zászlóját nem soká a' fő városig fogja vinni, hogy az én egész életem, fogytik arra leszen szenteltetve, hogy mind a' hűséges mind az eltsábított alattvalókat a' fehér zászló körül özsze gyűjtsem. Adja tudtára az úr néki az én nevemben és egész Európa' nevében, hogy a' gyilkosoktól kiontatott vér az ő fejekre esik vissza, 's hogy a' boszszúállásnak napja nem soká felvirad. —“

„Marmont.
Bonaparte Lucianrol azt hirtelik a' Helvétziai tudósítások, hogy azért hivattott volna hirtelenül Párisba, 's azért útozott volna el oda a' Gexi vidékekről nagy sebességgel, hogy ő rendeltetett a' *Napoléon Bonaparte*' jelen nem létében, a' Kormányzék fejevé.

Német Ország.

Aschaffenburgban ilyen parantsolat jött-ki Május' 2-dik napján: —“

„Ő Felségének Bavaria Királyának nevében. Minthogy tudtára esett az Országlószeréknek, hogy különös szabású, vagy különös jegyű öltözetek, példának okáért ertz-keresztés siphák, 's több e'félék, hordoztatnak; 's minthogy az e'féle megkülömböztető jelek már tsak magokban is ellenkeznek a' politziai rendelésekkel, különösen pedig a' mostani időbeli környülállások között a' társasági rendnek megzavartatására könnyen alkalmatosságot szolgáltatathatnának: mind ezekre nézve April. 24-dikén kiadott rendelése által megparantsólni méltóztatott ő K. Felsége, hogy az ilyen megkülömböztető szokatlan jegyeknek, sipháikon, kalapjaikon, süvegjeiken, és egyéb ruházatjaikon való hordozása ellen, nem tsak az ő Felsége tulajdon alattvalói hathatósan megintettesse nek, hanem hogy az e'félék az ő Felsége Státusaiban, átaljában vétetve senkitől meg ne szenvedtessenek.“

Említettük vala nem régen, hogy a' *Weimari* Hertzeg Nagy Hertzegi méltóságot és titulust vett volna fel. Az ezt illető Pátens már most közönségesen kihirdetett a' *Weimari* és *Eisenachi* vidékeken, melyben arról tudósítatnak az alattvalók 's minden tisztségek, hogy ezen új méltóságához képpent a' magok Fejedelmekhez való írásaikban és szolásaikban ilyen titullussal éljenek: *Királyi Nagy Hertzeg, Kegyelmes uralkodó Fejedelmünk és Urunk!*
Nagy Britannia.

A' Parlamentom' alsó házában Máj. 2-dikán a' Nápolyi Király' állapotjáról tanátskoztak a' tagok. A' Ministerekkel ellenkező rész tudni kívánta, hogy az Angliai Országlószeréknek békessége van-e ezen Királyal, vagy hadakozása? Minister *Castlereagh* hosszas beszédben elő adta mind azokat a' történeteket, mellyekből világosan megtettzik ezen Királynak vala-

mint az utóbbi hadakozás alatt, úgy azólatól fogva is kimútatott tétovázása, most Bonapartéval majd a' Szövetségeseikkel való tartása, mind addig, míg végezetre Bonaparténak *Elbáról* való eltávázásakor egészen kimútatta, hogy telyességgel nem lehet az ő hűségéhez számot tartani. Ekkor egyenesen megintetett az Olasz országban lévő Angl. Követtől *L Bentinktől*, hogy mihelyest Angliának valamelyik Szövetségeseit megtámadja, az annyi leszén, mintha Angliát magát is megtámadná. A' melly megintéssel *Joakim* Király nem gondolván, 's Austriát megtámadván, így történt, hogy már most Anglia is, szározon vizen úgy bánik véle, mint ellenséggel. Annak megmutatására, hogy melly igen tétovázó ember légyen *Joakim* Király, és hogy most a' Szövetségeseihez majd Bonapartéhoz tsapott, néhány leveleket is olvasott-fel Lord *Castlereagh* a' Parlamentumban, mellyeket Hertzeg *Talleyrand*, a' Bétsi Congressuson lévő Frantzia Királyi Biztos adott neki által. Ezek közzé tartozott a' Napoleontól *Elisa* Királynéhoz irt levél, mellyet közelébb kiadtunk. Ilyen az itt következő is, mellyet magához *Joakim* Királyhoz, a' maga Febr. 10, 11, és 12-dik napjain nyert néminemü szerentsés verekedései után irt volt Napoléon. Ez így következik: — „

„Sire! Atyámfia! A' Felséged maga viselete éppen ellenkezett kötelességeivel. Ez azonközben tsak character e' gyengeségének következése. Felséged jó katoná a' tsata' mezején, de másutt felettébb félénk magaviseletű. Elvárom, hogy megbánnya tselekedetét, 's megjobbítsa hibáit. Ha másként tselekszik meg fogja banni. Úgy hiszem, hogy Felséged nem azok közül való, a' kik azt hiszik, hogy az orosz lány már meghalt volna, és hogy réa lehet . . . ni — mint az eredeti Fr. írásban kifejeztetik: *qu'on peut lui pisser dessus* (ezt a' kifejezést nagyon nevettek a' Parlamentom' tagjai). Én megvertem tegnap az el-

lenséget; második győzedelmem jóvá fogja tenni állapotomat. Felsőged nekem minden féle kárt tett azólta, hogy armádamat *Vilnánál* elhagyta. A' Királyi titulus megzavarta a' Felsőged fejit; a' mit nekem ir, ellenkezik a' tselekedeteivel. Azon magaviseletéből, mellyet *Anconában* kimutat, meg fogom látni, hogy a' szive Frantzia-é még. Jusson eszébe, hogy azt az országot, mellyet bír, tsak azért bírja, hogy annak haszna, a' ki azt adta, így kívánta vala. Én tsak azért tettem Királyá Felsőgedet, hogy Systemám így kívánta."

A' Londoni lakosoknak a' hadakozás, a' jövedelemtől fizettető adó, 's egyéb tárgyak ellen, a' Parlamentom' eleibe terjesztetett kérelmét nem fogadta-el a' Parlamentom, azért is egyebek között, hogy illetlen kifejezések fordultak benne elő.

Legujabb ujságok.

Itt következnek a' *Párisi* Monitörből, a' Bétsben ma (26-dikban) kijött tziikkelek, mellyek a' feljebb irtakat részszereént megigazitják, részszereént kiegészztik: — „Máj. 11-dikén meglátogatta Napoléon a' *Párisban* lévő invalidusokat, némelyeket megjutalmaztatott, 's külömbkülömb rendeléseket tett réájok nézve. Marschal *Soultot* 9-dikben az armáda' Májor Generálisává, Marschal *Lebrünt* (a' *Piaczentzai* Hertzeget), a' Fr. Universitas Nagymesterévé nevezte. *Lilléből* olyan telegrafusi tudósítást vett a' Politziai Minister *Fouche*, hogy Hertzeg *Wellington* kihirdette katonái között, hogy a' Frantzia határra halálos büntetés alatt senki réá lépni ne mérészeljen. — Gen. *Girárd* jelenti *Metzből* a' telegrafus által, hogy a' *Mosella*

jobb partján *Sirk* mellett tanyázott *Prussus* seregek, azt erőssítvén, hogy Napoléon *Flandriába* fogja venni útját, oda 9-ikben útnak indultak, 's helyekbe *Bavarusok* jöttek *Sirkhez*. — *Corsika* szigetéről 4 Linea Regementeket és 8 nemzeti Batalionokat vártak *Toulonba*. —

Továbbá egy tziikkelyt hoz elő a' Monitör a' Londoni *Times* nevű ujságból, {melly által az erőssittetik, hogy *Napoléon* meg nem engedte, hogy Lord *Fitzroi-Sommerset* a' Hertzeg *Wellington* ezüst készületeit, mellyek *Párisban* maradtak vala, onnét elvi-gye. Ezen tziikkely után ilyen megjegyzést tett a' Monitör: Egy oly tusakodásban, a' milyen ez a' mostani, minden embernek szabad a' maga vélekedését kimondani, ki-irni, 's az olvasók' kötelessége a' dolog' bétsit megítélni, úgy, a' mint kinekkinek böltsessége megengedi; hanem, tsudálni lehet egy ily vádoltatást *Anglus* újságban olvasni. Mi ezen dologban Lord *Sommerzetet* és Hertzeg *Wellingtont*, magokat, hívjuk tanúbizonyságúl.

Egyéb *Párisi* levelekben ezeket olvassuk: — A' Ministerek 10-dikben, a' Státustanáts' tagjai 11-dikben tették-meg *Bonaparte Luciánnál* a' magok udvarlássokat. — *Párisban* egy tarsaság állott össze ilyen nevezet alatt: A' haza' és emberiség' barátjainak társasága. A' társaság' előülője Minister *Carnot*. — Ugyan ezen levelek szerént úgy latszik, hogy *Napoléon* bizonyosan elhalasztotta az útnak indulást. Előre útnak indittatott szekerei vissza érkeztek. — A' *Gazette-de-France* erőssíti, hogy Frantzia országnak megtámadtatása nem a' *Rénus*, hanem *Belgium* és a' *Mosella* felől, fog esni. —

Május' 20-ik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 397 5/8 forintot Váltótzélában. Egy Császár aranyért 18 forintot 27 krt.

Rendkívül való Toldalék.

A' Magyar Kurir 42-dik darabjához.

Hadi Tudósítások.

Kedden este ilyen tudósítások adattak ki Bétsben, *Második rendkívül való Hadi Tudósításnak* nevezete alatt: —

„A' F. M. L. Báró *Bianchi* fő hadi szállásáról ilyen hivatal szerént való tudósításokkal érkeze-meg egy Kurir a' múlt éjjel: — F. M. L. B. *Bianchi*, armádájának nagyobb részével megérkezett vala e' hónap 13-dikán *Aquilába*. Az előljáró csapat már *Sulmonában* állott, a' hova a' fő vezér a' következett napon maga is előnyomult. A' *Mohr*' osztálya, melly az ellenséget ezen időig, *Maceratától*, *Fermón*, *Giulianuován* és *Pesarón* által kergette (melly utolsó erősség 2500 emberrel körülkerített), 13-dikán *Popoliba* érkezett, a' hol *Joakim* Király armádájának valami 12,000 gyalogoknál és 3000 lovasoknál alig többől álló maradványával, 11-dikben nagy rendetlenséggel szaladott vala által. —

„A' Tolentinói ütközettől fogva legfeljebb is tsak az ellenség' hátuljáró csapatjának némelly részetskéivel történtek némelly apróság öszszetsapások. Az ellenség nem áll-meg többé előttünk, magát nagy számmal megfogattatni engedi, és oly nagyon szokik, hogy az ő armádáját eloszólva lenni gondolhatjuk; a' sikon bajosan verekedik-meg többé velünk; talám tsak a' fog további iparkodássainak egyedül való czélja lenni, hogy *Capuát* és *Gaetát* megrakja oltalmazó seregekkel. F. M. L. B. *Bianchi* 14-dikben, *Sulmonán*, *Castel-di-Sagron*, és *Isernián* által a' *Volturnó* vizéhez akarta előmozdítani a' maga armádájának furdulásait. —

F. M. Lajtnánt Gróf *Nugent* ezeket jelenti 13-dikben a' maga fő hadi szállásáról *Cepranóból*: — „Oberstlajtnánt *Ghequier* 10-dikben *Terracinába* benyomult

's *Fondit* előjáró tsapatja által elfoglaltatva vala. Major *Palagi* a' Toskánai Regimentnek két kompániájával, mellyek ezen sereghez tartoznak, előre küldtetett 's 11-dikben a' *Sz. Andrea* erőssége mellé megérkezett vala, mellyet 800 ember tartott 4 ágyúval elfoglalva. A' nevezett Major sok parasztok által, kik a' Nápolyiak ellen felállottak vala, segítettvén, minekutánna lovásságát a' kősziklák között álló ellenségnek szemmel való tartatására rendelte volna, ahozkészült, hogy ezen erősségre kétfelől réá üssön, hanem midőn a' miéink az erősséghez közelitettek, azt az ellenség már oda hagyta vala, 's a' megtámadtatást telyességgel bé nem várta. Az Austriaiak és Toskánaiak *Itriig* kergették őket, a' hova nagy rendetlenséggel futott el, 3 tisztet és 70 embert halva a' tsatározó mezőn 's 200 embert fogságban hagyván. Oberstlajtnánt *Ghequier*, midőn ezen verekedésről, melyben a' Toskánaiak magokatily nagy bátorsággal megkülömböztettek, tudósítást teszen, különösen ditséri a' Major *Palagi* 's a' Királyi Dragonyos Hadnagy *Baldini Pedro* magokvisceleteiket. *Piedimoutét*, *Tinot*, *Pontecorvót*, és *Aquinót* elfoglalták ezen Austriai 's Toskánai seregek. Kapitány *Bartalozzi* réá ütött 13-dikben a' maga Toskánai Dragonyos kompániájával 's egy Huszár tsapattal *Fianataroban* 200 Nápolyiakra; sokat megölt közzülök, 's a' többeket fogságra ejtette. Minden tudósítások által megerössittetik az a' hír, hogy (mint közelebb is jelentett) a' *Müirat*' familiája *Gactába* futott-bé, és hogy a' nép' a' Nápolyi tartományokban mindenütt kész a' közonséges feikelésre.

A' Romából rendkívül való alkalmaztosságon April. 16-dikan indúlt tudósítá-

sok, a' következő igen fontos történeteket jelentik: —

Ánglus Oberster *Campbell*, egy linea hajóval egy frégáttal és egy tsajkával, a' Nápolyi tengeröbölben April. 11-dikén megjelenvén, fenyegette *Nápoly* városát, hogy réa fog ágyuztatni. Melyhezképp *Duca-di-Gallo* irt a' nevezett Ánglus vezérhez, arra ajánlván magát, hogy ha a' várost az ágyuztatástól megkiméli, tehát bizonyos feltételek alatt alkudozásba bocsátkozik véle. Azután kiment a' Régens Királynétól telyes hatalommal felruházta Hertzeg *Cariati* az Ánglus linea hajóra, és aláírta az itt következő feltételeket, melyekre nézve az Ánglusok is ígéretet tettek részéről, hogy nem főgnak a' városra ágyuzni: —

1). A' Nápolyi kikötőhelyben találtató két linea hajók haladék nélkül által adattatnak az ő Britanniai Felsége hajós sereginek.

2). Hasonlóképpen által adattatnak a' Nápolyi tengeri fegyveres házak is, és biztosok neveztetnek-ki, kik a' mind ezekben a' hajós magazinumokban találtató készületeket laistromba veszik, azon állapotban, melyben most vagynak.

3) Egy még most épülőfélben lévő linea hajó is hasonlóképpen által adattatik, minden hozzá tartozó készületekkel egyetemben, az ő Brit. Felsége hajós sereginek. —

Az ily módon általadattató hajók és tengeri készületek, az ő Britanniai Felsége, 's az ő *Két Siciliai* Felsége *IV-dik Ferdinandus* rendelkezéseik alá bocsátatnak által.

B é t s.

Tegnap (tsötörtökön) nagy pompával ment végbe *Béts* utzáin, a' *Sz. István* templomból, az *Urnapi Sz. Processio*, mellyen ő Cs. K. Felsége 's a' a' Felséges Udvar is buzgó ájtatossággal megjelent minden *Udvarnokokkal* egyetemben.

Ő Cs. K. Felsége *Erdélyben* N. Aranyos-széknek Fő Királyi Biráját, Valóságos Camerarius Gróf Széki *Teleki Mihály* Ur ő Excellentiáját, hasznos és hűséges szolgálataira való tekintetből, Valóságos Cs. Kir. Titkos Tanácsossá nevezni méltóztatott.

Az Aug. Valláson lévő Bétsi gyülekezet második Prédikátorát, Cs. K. Cónsitorialis Assessor *Glatz Jákob* urat, azon munkájáért, melyről a' közelébbi M. Kurirban emlékeztünk, a' *Dánus* Királyon kívül a' Prussus Király is megtisztelte egy szép emlékeztető arany pénzel.

Lemberbol Máj. 15-dikén írják, hogy a' Gen. Gróf *Langeron* vezérlése alatt lévő *Orosz* armádának utolsó tsapatja, azon hónap' 3-dikán érkezett-meg oda, és mind egygyütt 82,334 emberből 's 26,000 lovakból áll; 151 Stabális és 1766 Fő tiszt van az egész seregnél. Sok ágyúzó készülete van.

A' *Majlándbol* érkezett levelek szerint *János* ő Cs. Fő Hertzegsége 14-dikben délután tartotta oda való pompás bemenetelét; a' hintóban F. M. Gróf *Bellegarde* űlt mellette; hintója előtt a' *Frimont* Huszár Regimentje ment parádében; hátul az a' sereg kísérte, melly az ő Cs. Fő Hertzegsége tiszteletére a' *Majlándi* főbb nemességből formáltatott. Az utzákon, mellyek szépen feltzifrittatva voltak, örvendező kiáltozás hasogatta a' levegőt. Ő Cs. Fő Hertzegsége az *Udvari* kastélyba szállott-bé, a' hol a' fő nemességtől váratatott 's tiszteltetett. Estve a' theatromra ment, melly fényesen megvilágosittatva 's nézőkkel dugva tele volt.

Ugyan ez nap (14-dikben az *Angliai* Régens Princzné (a' *Wallisi* Hertzegné) is *Majlándba* érkezett *Genuából*.

Egy új hír.

Még tsak kezességet kívánó hír, hogy *Bonapartét* Máj. 15-dik napján *Straszburgban* látták volna.